

EFTERFÖLJELSE

Förra sommaren köpte min man och jag ett hus. Första sommaren gick åt till renovering och ombyggnationer. I år är första sommaren vi upptäcker och utforskar trädgården.

Det tar ett tag att bo in sig i ett hus, göra det till sitt. Vi funderar nu på hur vi vill ha det, vi planerar, gräver om och gräver upp. I veckan har jag rensat och grävt i rabatter som tidigare ägare anlagt. Jag gräver i stora välfyllda rabatter där växters blomning avlöser varandra.

När jag sträcker på mig för att nå ännu en bit in i rabatten ser jag att den som gått före mig lagt ut stenar där jag kan sätta foten. Jag går i tidigare ägares fotspår. Lär mig förstå och se hur jag ska placera mig för att nå.

Att gå i någons fotspår gör att man på något vis lär känna den personen. Jag har ändrat en del av mina planer för trädgården då jag alltmer ser hur tidigare ägare tänkt klokt. Jag tänker att leva i efterföljelse är något gott. Jag får lära mig att vara öppen för andra tankar. Efterföljelse kan också vara att ge upp lite av sig själv, på ett bra sätt. Att våga sätt sin tillit till någon annan, till Gud.

I dagens evangelietext pratar Jesus om hur det är att leva i hans efterföljelse. Han erbjuder räddning och befrielse. Han är också tydlig med att efterföljelsen kan kosta på. I texten visar Jesus på de svårigheter som kan möta den som vill följa honom.

Att leva i Jesu efterföljelse kanske kan vara likt mina kliv i rabatten, steg för steg närma mig den som gått före. Se och upptäcka. Inte alltid lätt. Inte alltid som jag ville från början. Min bön får i dag bli: Jag vill leva mitt liv i Jesu efterföljelse, sätta mina fötter i hans fotspår. Steg för steg upptäcka mer av hans rikets hemligheter.

Amen

/Anna-Karin, kyrkoherde